

[Korneliusen]

Jeg vil spørge undervisningsministeren, om vi kan påbegynde et reformarbejde ud fra disse grundtanker. Det vil være godt for samfundet, men det vil være et kæmpeskridt i retning af at give det enkelte menneske ret til at udvikle sig fra vugge til grav i et livslangt forløb, en ret til uddannelse og udvikling, som han/hun kan gennemføre, når behovet melder sig.

Der mangler helt i åbningstalen synspunkter, som inddrager de unge aktivt i samfundslivet. Vi var i forbindelse med gymnasireformen enige om, at gymnasieelever skulle have medbestemmelse på deres skoler og centralt. Jeg har hverken i åbningstalen eller i den skriftlige del hørt eller set tiltag, som tyder på, at regeringen er på vej med en demokratisering på dette område. Det er utrolig vigtigt, at vi tager unges problemer og synspunkter alvorligt. Lad os inddrage dem overalt, hvor vi kan gøre det. De sidste års besættelser og demonstrationer viser os, at vi har forsømt ungdommen. Vi har givet dem formelt demokrati. Lad os nu tage det næste skridt: reelt demokrati.

Socialdemokratiet vil i dette efterår fremsætte et samlet demokratiforslag, som skal give unge medbestemmelse over egne uddannelsesmæssige forhold. Det gælder folkeskolen, det gælder gymnasiet, som det gælder de erhvervsfaglige grunduddannelser, det være sig lokalt som centralt.

Lad mig sige klart og tydeligt til sidst: For os, der nu har ansvaret for udformningen af fremtidens samfund, er det helt afgørende at lytte til og forstå de tanker og ideer, som er de unges. Lad kæden mellem de ældres erfaring og ungdommens nysyn og gåpåmod blive gendannet. Håbet, trygheden, glæden og livsviljen er ens for alle generationer.

Per Stig Møller (KF):

Hr. Svend Auken opstillede nogle betingelser for en samklang eller konsensus i sikkerhedspolitikken. En sådan ønsker vi naturligvis også. Det var imidlertid kun et tilsyneladende forsøg på at genoplive den enighed, der, før Socialdemokratiet begyndte sine eksperimenter med sikkerheden, karakteriserede arbejdet her i Tinget. For hvad sagde hr. Svend Auken? Han sagde, at vi skulle være imødekommende over for Gorbatsjovs forslag i Murmansk. Men mon ikke de skal analyseres grundigt, før dette Fol-

keting giver sig til at kippe med flaget? De fremsættes jo ikke uden b hensigter, der ikke umiddelbart gavner vores sikkerhed. For mig er Sovjetunionen ikke noget fredseiskende land, før det forlader Afghanistan.

Dernæst sagde han, at vi skal fortsætte med selvstændige initiativer i Øst-Vest-forhandlingerne, hvilket vel betyder, at fodnotopolitikken skal fortsætte. Men har det slet ikke gjort indtryk, at gennembruddet mellem USA og USSR er sket på baggrund af fasthed og på trods af Danmarks fodnotopolitik? Tror hr. Svend Auken, at USA og USSR blev enige på grund af fodnoterne? I så fald har han det som hanen, der tror, solen står op, fordi den gæler.

For det tredje vil hr. Svend Auken fortsætte arbejdet med Norden som atomvåbenfri zone. Men her er jo faktisk ikke noget nyt, for jeg går ud fra, at hr. Svend Auken fortsat vil arbejde inden for NATO, og det vil SF også, det SF, hr. Svend Auken nu vil have med i hele arbejdet, også i det sikkerhedspolitiske.

Endelig er det betænkeligt, at hr. Svend Auken ikke kan se, at en forsvarspolitisk nulløsning reelt er en minusløsning. Det ser dog hans norske kollega klart, eftersom hun den 24. september i år i NATO-parlamentarikernes forsamling i Oslo sagde, at vores anstrengelser skal føres ad to parallelle spor: forbedring af de konventionelle styrker i alliancen og våbenkontrollforhandlinger. Her er jeg meget mere enig med den norske statsminister end med Socialdemokratiets formand.

Jeg håber, at hr. Svend Auken blot har gjort en reverens over for SF i dag. Ellers får vi en ganske unødigt usikkerhed i sikkerhedspolitikken.

Så må jeg sige, at hr. Niels Helveg Petersen viste en større forståelse for den nødvendige enighed omkring dansk sikkerhedspolitik. Han ønsker jo klart og tydeligt at drøfte, hvordan vi kommer videre; han stiller ikke, som hr. Svend Auken gjorde det, definitive betingelser.

Også vi ønsker drøftelser, men helst realistiske, og vi ønsker ikke, at vi i vor udenrigspolitik skal danse, så snart Gorbatsjov stiller op. Til gengæld skal vi i Østergaardudvalget nøje gennemgå, hvorledes vi sikrer Danmarks og Vestens frihed bedst, og her tror jeg hverken på hasardspil eller enegang.